

NIEUWSBRIEF_2011

“SCAD – RESOURCE CENTRE FOR DIFFERENTLY ABLED” PONNAKUDY VILLAGE – THIRUNELVELI DISTRICT – TAMIL NADU – SOUTH INDIA

Zo wordt het nieuw centrum door de huidige SCAD werking genoemd. De visie achter deze nieuwe verwezenlijking heeft het over het verhogen van de levensstandaard en mogelijkheden voor kinderen en volwassenen met leermoeilijkheden, fysieke of meervoudige handicap. Vanuit hun bestaande werking – beschreven in onze vorige nieuwsbrief – stuurt SCAD aan op een unieke benadering van mensen met een beperking. Via een geïntegreerde werking in de leefwereld van deze kinderen en samenwerking met de verantwoordelijken in de dorpen werkt SCAD aan gezondheidsvoorzieningen en bouwt voortdurend sociale netwerken uit. De grote uitdaging is om de mensen te laten omgaan met handicap en hen te laten kijken naar de handicap van hun eigen kind. Men wil een bewustwording creëren bij mensen, in de dorpen, in scholengemeenschappen om zo een zo groot mogelijke groep te bereiken!

Eén van de hoofddoelen van het nieuw centrum is het opleiden van leerkrachten, begeleiders en therapeuten. Ze krijgen scholing, doen kennis en expertise op, worden getraind, vinden ondersteuning en worden inzicht bijgebracht in de mogelijkheden van specifieke behandeling.

De huidige orthopedische, paramedische en medische middelen zijn op vandaag nog zeer beperkt. Vanuit de overheid worden geen mogelijkheden

Braakliggend terrein op de uitwisselingsreis in april 2010

aangereikt om hieraan prioriteit te geven. Nochtans is de behoefte zeer groot en zeker in het Zuiden van India bestaan geen werkplaatsen die orthopedische apparatuur op grote schaal én tegen betaalbare prijs kunnen voorzien.

SCAD bouwt in het nieuw resource centrum dan ook een gloednieuwe orthopedische werkplaats uit, die zal kunnen tegemoet komen aan de vele vragen. Hiertoe onderlegt personeel opleiden is een even grote uitdaging. Dezelfde vraag geldt voor kinderen en volwassenen met spraakproblemen, waarvoor een speciale unit zal worden opgezet met o.a. een geluidsarme ruimte. De professionele know how zorgt ervoor dat op een degelijke manier therapie wordt verstrekt, die de slaagkansen aanzienlijk verhoogd.

Psychomotorische problemen krijgen eveneens een specifieke professionele aanpak. Er worden middelen voorzien, die deze kinderen in staat stellen om hun

motoriek maximaal te ontwikkelen. De ergotherapeuten zullen werken op de fijne en grove motoriek, evenals aan de volledige ontwikkeling van het kind op vlak van oriëntatie, coördinatie, inzicht, ...

In de kiné-lokalen zal de kinesitherapeutische behandeling gebeuren van oa poliopatiënten, kinderen en volwassenen met een aangeboren of verworven hersenletsel, spina bifida, spieraandoeningen, ...

Er zijn allerhande materialen nodig om deze verschillende therapeutische locaties uit te rusten. Men denkt eveneens aan een 'early stimulation room' - een vroegbegeleidingsdienst, zeg maar - waar kinderen in een vroeg stadium reeds gediagnosticeerd, correct behandeld en positief gestimuleerd worden.

Ook hydrotherapie zal hier niet ontbreken.

De hoogste nood blijkt echter de opleiding van een professionele staf die voorgenoemde aanpak kan

Op het immense domein rijzen verschillende gebouwen uit de grond.

garanderen en de problemen op de juiste manier kan benaderen zowel in het centrum als daar buiten. Het centrum zal enorm belangrijk zijn om trainingsmogelijkheden en opleidingen op verschillende niveaus aan te bieden. Het is de bedoeling de opgedane kennis vervolgens optimaal door te geven binnen de verschillende communities, zodat een nog groter aantal mensen met handicap hiervan kan genieten. Het opleiden van jonge mensen stimuleert eveneens de werkgelegenheid in de regio en binnen de eigen gemeenschap.

Trots worden de plannen getoond.

Zo wordt op termijn een groep mensen gevormd die vanuit en samen met SCAD de zorg dragen voor mensen met een handicap.

Dit alles heeft echter maar kans tot slagen als ook de ouders kunnen participeren.

Wanneer het kind terug naar huis gaat, is het van levensbelang dat de familie vanuit een zelfde visie het gegeven 'handicap' benadert. Vanuit het centrum blijft SCAD de dorpen bezoeken en voorziet hen van opleiding, middelen en informatie.

SCAD erkent ook de nood aan ondersteuning voor volwassenen met een handicap. Er wordt nagegaan hoe men volwassenen met een handicap kan inschakelen in het gemeenschapsleven via tewerkstelling. Bij mensen met zeer ernstige aandoeningen zal SCAD naast de zorg voor de basisbehoeften (voeding, medicatie, water en kledij) ook instaan voor financiële ondersteuning van de familie, opdat het gezin de zorg voor hun gehandicapt familielid zou kunnen opnemen. Laat een lastenboek dan ook geen 'lastig' boek worden en participeer. Heel wat mensen en middelen zijn nodig om dit ambitieus project te laten slagen.

Samen geloven we er echter in ... op naar voorjaar 2012 = opstart werking RESOURCE CENTER SCAD !

Zowel dames als heren zijn bij de bouw betrokken.

Een medisch-paramedische werkbezoek aan SCAD in januari 2011

Begin dit jaar kreeg het samenwerkingsverband tussen Dienstencentrum GID(t)S en SCAD heel concreet vorm. Na een reeks contacten voor afspraken rond samenwerking worden nu de handen uit de mouwen gestoken.

Vijf personen trokken van 23 tot 29 januari naar SCAD om mee te werken aan een intens 'Assessment Camp'.

Dit waren onze orthopedisch chirurg Luc Van den Daelen, kinesiste Marjolijn Vergote, ergotherapeute Hilde Pitteljon en twee KHBO studenten ergotherapie. De reis kwam er op initiatief van de SCAD-therapie staf, die onze adviezen onontbeerlijk acht.

Hun vragen gaan vooral over onderzoek en behandeling van kinderen met een bijzonder motorisch probleem, alsook over de aanpak en begeleiding van specifieke diagnoses.

'Assessment camp': een staaltje creatieve CBR (Community Based Rehabilitation) werking

Gedurende een week organiseerden ze elke dag op een andere afgelegen locatie een zogenaamd assessment kamp. Een SCAD-medewerker spreekt in het dorp een aantal CBR medewerkers aan, die op hun beurt de mensen motiveren om naar een centrale plaats te komen om hun kind met handicap te laten registreren en onderzoeken door een interdisciplinair team van medewerkers.

Elke dag wordt een grote tent op gezet en een maaltijd voorzien voor honderden kinderen en hun familie. Ze registreren zich en wachten geduldig hun beurt af bij elk van de medewerkers.

Een onthaalmedewerker zegt hen wie ze best con-

sulteren. Ze kunnen er spreken met een maatschappelijk werker, logopedist, ergotherapeut, kinesitherapeut, voedingsdeskundige, verpleegkundige, arts, iemand van het buitengewoon onderwijs, een advocaat die hen wegwijs maakt in de rechten waarop ze aanspraak kunnen maken, ...

Mensen zitten uren te wachten vooraleer ze bij de medewerkers langs kunnen komen, hun kindjes uitgedost als voor een feest.

Op één dag kunnen ze dus een totaalpakket van onderzoek en advies krijgen. Het spreekt voor zich dat dit onderzoek niet op dezelfde manier gebeurt zoals in een doorsnee Vlaams ziekenhuis. Het team van het Dominiek Savio Instituut kreeg een plaats in het geheel. Dokter Van den Daelen stelde puur op basis van klinische ervaring specifieke diagnoses. Voor de ouders en begeleiders kwamen bepaalde zaken hard aan. Psychologische ondersteuning en opvolging zou hierbij nuttig zijn. Het kiné-luik kwam aan bod bij Marjolijn, die de ouders ook advies gaf over een correcte positionering en goede motorische stimulatie van hun kind. Het is duidelijk dat de ergotherapeutische invalshoek minder bekend terrein is. Uitvoeren van dagelijkse activiteiten door kinderen met handicap is voor velen niet aan de orde. Het gesprek aangaan met de ouders was voor de medewerkers van SCAD echt vernieuwend. Daar is echt nog een hele weg te gaan. Het is wel heel

Met deze bus rijden ze naar de verschillende dorpen voor registratie en begeleiding

opvallend hoe gemotiveerd deze SCAD medewerkers zijn.

Motivatie en de bereidheid om bij te leren

Maar de nood is groot, heel groot. Er is een nijpend tekort aan materiaal om een goed assessment te kunnen doen. Naast ontbrekend materiaal is, zoals eerder in deze nieuwsbrief beschreven, het menselijk kapitaal een groot probleem. Er is nijpend tekort aan opgeleide mensen en de gekwalificeerde staf heeft te weinig praktijkgerichte kennis. Dat werd zeer sterk duidelijk op een conferentie rond inclusief onder-

Een moeder krijgt advies van Marjolijn over hoe ze het kind het best stimuleert.

wijs die op de SCAD-campus doorging. Men kent de theorie en verwijst naar internationale onderzoeken, maar de toepassing aan de basis laat te wensen over. Gerichte opleiding rond specifieke diagnoses en over mogelijke strategieën om de levenskwaliteit van deze kinderen te verhogen, is broodnodig. De nabespreking met de staf na afloop van de onderzoekdag was in dit kader heel verhelderend voor de medewerkers. Er wordt naar opvolging gevraagd.

Investeren in langdurige vorming

"Stuur ons mensen die gedurende langere periode met ons aan de slag gaan, onze medewerkers opleiden, CBR-vrijwilligers en ouders een basisvorming geven" is de steeds terugkerende vraag van SCAD aan Dienstencentrum GID(t)S. Er is grote nood aan kennis rond stimuleren van jonge kinderen. Daarnaast wordt er nog steeds van uit gegaan dat kinderen met een handicap niet echt kunnen participeren aan

het dagelijkse leven. Schoollopen is niet belangrijk, zelfstandig zijn en voor zichzelf kunnen zorgen is niet echt noodzakelijk. Stappen daarentegen vinden ze een absolute noodzaak. Dat is het eerste wat ouders aanbrengen bij een therapeut. In de slecht toegankelijke gebieden is het logisch dat kinderen, die geen enkele vorm van zelfstandige mobiliteit hebben, heel geïsoleerd leven. Bewustmaking over andere mogelijkheden en kinderen hulpmiddelen aanreiken die voor meer mobiliteit zorgen, is heel essentieel. Er moet gewerkt worden aan een visie die ervan uit gaat dat afhankelijke mensen toch een stuk hun eigen leven kunnen organiseren. Ook voor kinderen met een eerder mentale problematiek is nog een lange weg naar bewustmaking van mogelijkheden te gaan.

Studenten dragen hun steentje bij.

De twee studentes ergotherapie, Leen en Ellen, hebben zich geconcentreerd op de CBR werking. Samen met de lokale medewerkers hebben ze een assessmentkoffer samengesteld. Het materiaal kan gebruikt worden in het onderzoek naar de mogelijkheden van de kinderen. Door het gericht aanbieden ervan wordt snel duidelijk op welk motorisch en mentaal niveau het kind functioneert. Zo is gericht advies sneller en doeltreffender.

Een volgende stap is het ontwikkelen van een speltheek, die zal meegenomen worden tijdens de dorpsbezoeken. Ouders kunnen dan specifiek materiaal lenen waarmee ze hun kind een aantal weken gericht kunnen stimuleren. Zo is er mogelijkheid tot meer opvolging in het therapeutisch proces en kunnen de ge-

Leen onderzoekt de hand van een hemiplegisch meisje.

boekte resultaten na verloop van tijd beter ingeschat worden. Deze opdracht zal tijdens de zomer verder gezet worden door Julie, een pas afgestudeerde collega van Leen en Ellen. In september vertrekken drie laatstejaars studenten orthopedagogie naar SCAD. Zij zullen zich focussen op de vorming van de medewerkers rond handicapspecifieke thema's.

Autisme, mentale handicap en gerelateerde gedragsproblemen zullen zeker tot hun takenpakket behoren.

U wilt zelf deze vruchtbare samenwerking steunen? Dit kan!

U kan uw gift storten op rekening van het Dominiek Savio Instituut:
KBC 464-0112611-47
IBAN: BE22 4640 1126 1147
BIC: KREDBEBB

redactie:

Marnix Crevits en Hilde Pitteljon

U wil graag SCAD leren kennen en ter plaatse het project en de regio bekijken?

OOK DAT KAN!

1. Wie via SCAD India wil leren kennen in een groepsreis:

Via de organisatie "SOS Zoutmijnkinderen" wordt jaarlijks vanuit Vlaanderen een inleefreis georganiseerd olv een reisleader van SOS Zoutmijnkinderen. Voor 2011 is de inschrijfperiode afgelopen.

Er is een volgende reis gepland in het zomerverlof van 2012 (indien voldoende geïnteresseerden).

Voor meer informatie verwijzen wij u graag door naar de website:
www.zoutmijnkinderen.be

2. Wie via SCAD India wil leren kennen in beperkte groep:

U kan rechtstreeks met Mr Charles contact opnemen voor een inleefreis. Deze wordt dan georganiseerd vanuit SCAD, zonder reisleader.

Contactpersoon hiervoor is Marjolijn Vergote (marjolijn.vergote@dominieksavio.be). Zij brengt u in contact met Mr Charles, die op zijn beurt een geschikt programma voorstelt volgens uw wensen en interesse.

Voor een verblijf van 2 weken komt de prijs neer op ongeveer 900 euro p.p.. Niet inbegrepen in deze prijs zijn: de vlucht en de kostprijs voor maaltijden buiten SCAD-campus.